

men at være underdanige, ligesom Loven og siger. Men ville de lære noget, da adspørge de deres egne Mænd derhjemme, thi det lader Kvinder ilde at tale i en Menighed“. Og andetsteds i samme Brev hedder det: „Men jeg vil, at I skulle betænke, at Christus er enhver Mands Hoved, men Manden er Kvindens Hoved, men Gud er Christi Hoved. Hver Mand, som beder eller profeterer og har noget paa Hovedet, beskæmmer sit Hoved. Men hver Kvinde, som beder eller profeterer med ubedækket Hoved, beskæmmer sit Hoved, thi det er det samme, som var hun raget“. — „Thi Manden er ikke af Kvinden, men Kvinden af Manden; ej heller er Manden skabt for Kvindens Skyld, men Kvinden for Mandens Skyld. Derfor bør Kvinden have Ærbødighedstegn paa Hovedet for Englenes Skyld“.

Man ser heraf, at Paulus' Opfattelse i det hele taget gaar ud paa en fuldstændig Underdanighedsstilling for Kvinderne i alle Henseender; de skal i alle Henseender være Mændene undergivne, og skulde denne Opfattelse være et varigt kirkeligt Dogme, saa maatte Kirken ikke blot modsætte sig, at Kvinder blev Præster, men bekæmpe hele den Lovgivning, der fører hen imod Kvindernes Ligestilling med Mændene, og det er der dog vel ingen, der vil paastaa, at Kirken er forpligtet til.

Men selv om Paulus altsaa ønsker i al Almindelighed, at Kvinderne skal være Mændene underdanige, fremgaar det i Virkeligheden slet ikke af det ofte citerede Sted hos Paulus, at de ikke maa optræde i Menigheden; thi Paulus giver Regler for, at de ikke maa have ubedækket Hoved, naar de beder og profeterer, og saaledes som Ordet „beder“ her er anført, maa det betyde, at de beder for andre, beder i Forsamlingerne, ikke at de beder for sig selv i deres Lønkammer. Og det fremgaar endvidere, at Kvinder har Lov til at profetere, og at profetere er jo meget mere end at prædike. Den, der profeterer og forudsiger Ting, der skal komme, er en, der har en særlig Gudsvisdom; det har fra det gamle Testaments Tid været en af de helligste Virksomheder, og selv i det nye Testamente lægges der den allerstørste Vægt paa at profetere. Kvinderne maatte altsaa ikke tale i Tunger, og de maatte ikke spørge i Forsamlingerne, men skulde vente med deres Spørgsmaal, til de kom hjem til Mændene, men deraf kan slet ikke sluttes, at de skal udelukkes fra at deltage

i religiøse Handlinger. Der staar naturligvis hos Paulus intet om, at de kan blive Præster i Kirker, for der var paa den Tid aldeles ikke Præster og heller ingen Kirker i moderne Forstand.

Med Hensyn til selve det berømte Ord om at tie i Forsamlingerne, der har givet Anledning til hele den af det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen) rejste Opposition mod Lovforslaget, er det karakteristisk, at Paulus ganske sidestiller sine Formaninger i saa Henseende med Formaninger til Kvinderne om at bedække deres Hoved. Det er to Sømmelighedsregler, der skal iagttages, af lige Værd, og nu vil man dog vel ikke, selv fra kirkelig Side, hævde, at det er anstødeligt og stridende mod Kirkens Læresætninger, at Kvinder sidder i Kirken uden Hat paa. Tiderne skifter nu en Gang, og jeg tror ikke længere, man vil hævde, at netop Hatten er et Ærbødighedstegn for Kvinderne, saaledes som Paulus har ønsket det. Jeg mener altsaa, at man af det berømte Citat af Paulus ikke kan udlede, at Kvinder ikke kan blive Præster. Tværtimod kunde man med lige saa stor Ret udlede, at de kan blive Præster. Paulus tillader dem at være Profeter, og de Egenskaber, som Paulus paabyder Kvinder, er ingenlunde uforenelige med det, som nu fordres af en Præst.

Derimod kan det ikke nægtes, saaledes som det ogsaa fremgaar af, hvad jeg før citerede af Paulus, at han i det hele taget tænker sig Kvinden som Manden fuldkommen underordnet. Konsekvensen af hans Tankegang i den Henseende vilde utvivlsomt være at udelukke Kvinder fra Dommer-, Rektor- og andre Embeder, fra Valgret og Valgbarhed og bevare og fæstne deres underordnede Stilling i Familien. Og saadanne Konsekvenser vil man dog vel fra de kirkelige Kredse, der nu er bekymrede ved Tanken om kvindelige Præster, ikke drage. Der er vel ingen, der vil paastaa, at hele Arbejdet for at højne Kvindens Stilling og give hende Ligeret med Manden er i Modstrid med Kirkens Lære.

For øvrigt har jeg meget svært ved at forstaa de ærede konservative Udvalgsmedlemmer, naar de hævder, at den danske Folkekirke er bundet til den hellige Skrift som Norm og ikke kan se bort fra, at alvorlige Kristne ud fra denne forkaster Tanken om kvindelige Præster, men samtidig rejser Tvivl om, hvorvidt Forstaaelsen er rigtig. Mindre alvorlige Kristne mener maaske noget andet. De ærede